

Обавеза обрачунавања и плаћања пореза на доходак грађана на зараде које остварују упућени радници страног правног лица, по основу обављања рада на територији Републике Србије, који немају закључене уговоре о раду са домаћим правним лицима

(Мишљење Министарства финансија, бр. 414-00-102/2009-04 од 23.7.2009. год.)

1. Према наводима из дописа страног физичко лице које је у радном односу код иностраног послодавца (страног правног лица), као упућени радник послато је на рад у Републику Србију ради обављања послова на територији Републике Србије за потребе домаћег правног лица на основу уговорног односа између та два правна лица, при чему не заснива радни однос са домаћим правним лицем коме се пружају услуге стављања особља на располагање (од страног правног лица). Како се наводи, страног физичко лице – упућени радник искључиво је одговоран свом иностраном послодавцу и прима зараду од свог послодавца – исплатиоца који није резидент Републике Србије. Такође се наводи да домаће правно лице (прималац услуга), по основу уговора о пружању услуга стављања особља на располагање, плаћа страном правном лицу накнаду за пружене услуге чија је висина једнака износу зарада и споредних давања које физичко лице прими од страног правног лица као његов запослени.

Обвезник пореза на доходак грађана је физичко лице – резидент Републике Србије за приход остварен на територији Републике и у другој држави, као и нерезидент Републике за доходак остварен на територији Републике, сагласно одредбама чл. 7. и 8. Закона о порезу на доходак грађана („Сл. гласник РС“, бр. 24/01, 80/02, 135/04, 62/06, 65/06–исправка, 7/09, 31/09 и 44/09, у даљем тек-сту: Закон).

2. У случају када страног физичко лице (резидент земље са којом Република Србија има закључен уговор о избегавању двоструког опорезивања) које као упућени радник обавља рад за потребе домаћег правног лица и за свој рад који обавља на територији Републике Србије остварује зараду од свог иностраног послодавца са којим има закључен уговор о раду, а то примање (зарада) не пада на терет сталне пословне јединице (коју његов инострани послодавац евентуално има у Републици Србији) и физичко лице на територији Републике борави у периоду или периодима који укупно не прелазе 183 дана (у односној календарској години – у уговорима о избегавању двоструког опорезивања старијег датума или у периоду од 12 месеци који почиње или се завршава у односној пореској години – у уговорима о избегавању двоструког опорезивања новијег датума), односно када су кумулативно испуњена сва три наведена услова из члана 15/16. (Радни однос) уговора о избегавању двоструког опорезивања са земљом чији је резидент страног физичко лице, такво примање (зарада) тог физичког лица не подлеже опорезивању порезом на доходак грађана у Републици Србији.

3. У случају кад нису испуњена сва три услова из уговора о избегавању двоструког опорезивања, односно у случају када је страног физичко лице – упућени радник резидент земље са којом Република Србија нема закључен уговор о избегавању

двоструког опорезивања, овакав приход (зарада) физичког лица – упућеног радника подлеже опорезивању порезом на доходак грађана у Републици Србији.

Сагласно одредби члана 107. став 2. Закона, физичко лице, односно обвезник који остварује зараде у или из друге државе дужан је да сам обрачуна и уплати порез по одбитку по одредбама Закона, ако порез не обрачуна и не уплати други исплатилац, као и ако приход оствари од лица које није обвезник обрачунавања и плаћања пореза по одбитку.

Према томе, имајући у виду наведене законске одредбе, као и наводе из захтева за мишљење да је, у конкретном случају, страна физичко лице, које је у радном односу код иностраног посло-давца, упућено на рад у Републику Србију ради обављања послова на територији Републике за потребе домаћег правног лица при чему не заснива радни однос са домаћим правним лицем, Министарство финансија је мишљења да је тај упућени радник дужан да сам обрачуна и уплати порез на зараду и да надлежном пореском органу према месту пребивалишта, односно боравишта обвезника достави пореску пријаву о обрачунатом и плаћеном порезу на Обрасцу ПП ОПО, најкасније у року од 15 дана од дана када је остварио зараду.

Порез на зараду се плаћа по стопи од 12%, која се примењује на основицу коју чини исплаћена, односно остварена зарада, умањена за неопорезиви износ од 5.938 динара месечно, који се примењује од 1. фебруара 2009. године (чл. 15а и 16. Закона).

Са становишта обавезе плаћања доприноса за обавезно социјално осигурање, с обзиром да се поставља као претходно питање да ли су та лица осигураници по законима који уређују пен-зијско и инвалидско осигурање, здравствено осигурање и осигурање за случај незапослености, односно по међународним уговорима, за давање одговора надлежно је Министарство рада и социјалне политике, Министарство здравља и Министарство економије и регионалног развоја, у чијој надлежности је давање мишљења о примени наведених прописа.